

Квітни, наша рідна українська мова! (Міжнародний день рідної мови)

Мета: формувати національно-патріотичні переконання, любов і повагу до рідної української мови, розуміння того, що рідна мова – найбільший скарб народу, пробудити почуття національної гідності, розширювати знання про багатство і красу української мови, розвивати почуття естетичної насолоди, вдосконалювати навички виразного та емоційного читання поезії.

Учитель. Шановні вчителі, гості, дорогі діти, вітаємо вас усіх із Міжнародним днем рідної мови. За оцінками фахівців Всесвітньої організації ЮНЕСКО в світі є 7 111 мов. Приблизно 2900 мов – під загрозою зникнення. Українська мова посідає 45 місце в світі за кількістю людей, для яких вона є рідною. Англійську мову знає найбільша кількість людей у світі. З 2000 року в Україні і в багатьох інших державах відзначається день рідної мови. Його запроваджено 30-ю сесією Генеральної конференції ООН із питань освіти, науки і культури, який проводився в Парижі з 26 жовтня по 17 листопада 1999 року. Міжнародний день рідної мови проводиться з метою сприяння розвитку рідної мови, культури, освіти, історії, традицій і толерантного ставлення до інших народів, їхніх мов, культур. Наша рідна українська мова відзначається особливою красою, милозвучністю, чарівністю. Ми з вами дуже любимо й пишаємося рідною українською мовою, бо вона є красивою, ніжною, ліричною, однією з наймилозвучніших мов у світі. Мова є символом кожного народу, без рідної мови немає народу. Найкраще свої почуття передати за допомогою поезій. Сьогодні ми з вами на цьому святі почуємо багато віршів про красу нашої рідної української мови.

Учитель. Вірш Ганни Чубач «Українська мова» читає Ковач Еріка, учениця 1 класу.

Золоте курчатко
В золотій торбинці
Принесло сьогодні
Літери дитинці.
А дитина з літер
Збудувала слово.
І звучить, як пісня,
Українська мова.

Учитель. Вірш Юлії Косинської «Рідна мова» виконує Давідна Таня, учениця 1 класу.

Велична, щедра і прекрасна мова,
Прозора й чиста, як гірська вода, —
То України мова барвінкова, —
Така багата й вічно молода.
Вона, як ніжна пісня колискова,
Заходить в серце й душу з ранніх літ,
Ця мова, наче пташка світанкова,
Що гордо лине в свій стрімкий політ.

Учитель. У виконанні Софії Давідної, учениці 1 класу, послухайте вірш Марійки Підгірянки «Ой, яка чудова».

Світла і багата
Українська мова,
Мова мами й тата!
Мова мами й тата, діда і бабусі.
Знаю її добре, ще краще навчуся.

Учитель. Вірш Григорія Вієру «Соловей мовчить на дубі» читає Олександра Божко, учениця 1 класу.

У годину вечорову –
Зачудовано і любо
Слуха нашу рідну мову.
І колиб він став шукати
Слів до пісні чарівної,
То набрав би їх багато
З мови нашої живої.

Учитель. Вірш Марії Хоросницької «Матусин заповіт» виконає Назар Лушкар'юв, учень 1 класу.

Раз казала мені мати:
«Можеш мов багато знати,
Кожну мову шанувати,
Та одну із мов усіх
Щоб у серці ти зберіг».
В серці ніжну і погідну
Збережу я мову рідну!

Учитель. Вірш Анатолія Камінчука «Рідне слово» прочитає Варя Кочубей, учениця 1 класу.

Барвінково, волошково
В небі світиться зоря.

Починаймо рідне слово
Зі сторінки «Кобзаря».
Рідне слово любить ненька
І співає: «Люлі-лю».
Так любив його Шевченко,
Так і я його люблю.

Учитель. Вірш Федора Пантова «Любіть рідну мову» виконує Люба Давідна, учениця 3 класу.

Мова — краса спілкування,
Мова — як сонце ясне,
Мова — то предків надбання,
Мова — багатство моє.
Мова — то чиста криниця,
Де б'є, мов сльоза, джерело,
Мова — це наша світлиця,
Вона як добірне зерно.
Мова — державна перлина,
Нею завжди дорожить:
Без мови немає країни —
Мову, як матір, любіть!

Учитель. Послухайте вірш Андрія Малишка «Буду я навчатись мови» у виконанні Олександра Кочубея.

Буду я навчатись мови золотої...
У трави-веснянки, у гори крутої,
В потічка веселого, що постане річкою,
В пагінця зеленого, що зросте смерічкою.
Буду я навчатись мови блискавиці
В клекоті гарячим кованої криці,
В корневищі пружному ниви колоскової
В леготі шовковому пісні колискової.
Щоб людському щастю
дбанок свій надбати;
Щоб раділа з мене
Україна-мати...

Учитель. Вірш Любові Забашти «Рідна мова» виконують учні 4 класу: Ритюнський Владислав, Кочубей Софія, Прокопенко Олександр, Лекомцева Валерія.

Мова кожного народу
Неповторна і — своя;
В ній гримлять громи в негоду,
В тиші — трелі солов'я.

На своїй природній мові
І потоки гомонять;
Зелен-клени у діброві
По-кленовому шумлять.

Солов'їну, барвінкову,
Колосисту — на віки —
Українську рідну мову
В дар мені дали батьки.

Берегти її, плекати
Буду всюди й повсякчас,—
Бо ж єдина — так, як мати,—
Мова в кожного із нас!

Учитель. Вірш Володимира Сосюри «О мово моя...» виконує
Олександр Ковач, учень 4 класу.

Учитель. Вірш Катерини Коврик «Рідна мова» прочитає Ілона
Лушкарьова, учениця 5 класу.

Разом із щастям і журбою
Зеленим листом шелестить,
У небі ясним над водою
Нам рідна мова мерехтить.

Це символ мудрості твоєї,
Моя Вкраїно. Він горить!
Тож мови рідної своєї
Не відцураймось ні на мить!

Учитель. Вірш Максима Рильського «Мова» виконує Микола Ковач,
учень 5 класу.

Як парость виноградної лози,
Плекайте мову.
Пильно й ненастанно
Політь бур'ян.
Чистіша від сльози
Вона хай буде.
Вірно і слухняно
Нехай вона щоразу служить вам,
Хоч і живе своїм живим життям.

Учитель. Послухайте вірш «Рідна мова в рідній школі» Олександра
Олеся у виконанні Даші Михайліченко, учениці 5 класу.

Рідна мова в рідній школі!
Що бринить нам чарівніш?
Що нам ближче і миліш
І дорожче в час неволі?
Рідна мова! Рідна мова!
Що в єдине нас злила, —
Перші матері слова,
Перша пісня колискова.
Як розлучимось з тобою,

Як забудем голос твій
І в Вітчизні дорогій
Говоритимем чужою?!
Краще нам німими стати,
Легше гори нам нести,
Ніж тебе розіп'ясти,
Наша мово, наша мати!
Ні! В кім думка прагне слова!
Хто в майбутнім хоче жить,
Той всім серцем закричить:
— В рідній школі — рідна мова!
І спасе того в недолі
Наша мрія золота,
Наше гасло і мета
— Рідна мова в рідній школі.

Учитель. Вірш Оксани Забужко «Рідна мова» прочитає Ілона Лушкарьова, учениця 5 класу.

Солов'їну, барвінкову,
колосисту — на віки —
українську рідну мову
в дар мені дали батьки.

Берегти її, плекати
буду всюди й повсякчас, —
бо ж єдина — так, як мати,
— мова в кожного із нас!

Учитель. Вірш Іванни Василівни Хільченко «Українська мова» виконують учениці 6 класу: Давідна Марія та Клочко Лілія.

Українська мова,
Мова калинова,
Розправила крила золоті свої.
Народна скарбнице, ніжно-світанкова,
Дзвениш над землею і вдень, і вночі.
Українська мово,
З твоїх слів чудових
Виткані поеми, легенди, пісні.
Квітучо-грайлива, мово колискова,
Щебечуть тобою навіть солов'ї.
В любові й коханні, в трепетнім чеканні
Мелодійно линуть чарівні слова,
І зі сходом сонця, в тихому світанні,
Мовиш своїм співом за мир і дива.
Тебе з вуст зривали, цькували, топтали,
А ти розквітала й летиш у майбуття.
Чужими піснями тебе підміняли –
Боролась сміливо за вільне життя!
Нескорена, мужня, вольова й потужна,
Чарівна панянка в народі живеш.

Найкраща у світі, між рівними рівна,
Віками велично з народом ідеш...
Від Карпат до Дону, від неба до долу
В стоголосім хорі могутньо дзвениш,
Літаєш по світу, та линеш додому,
Красу Батьківщині і крила даєш.
Українська мово, мово барвінкова,
Омріяна щастям, тобою живу.
Солов'їна мово, мово веселкова,
Обожнюю серцем Київську княжну!

Учитель. Вірш «Влучне слово» Дмитра Білоуса прочитає Руденко Кіріл, учень 6 класу.

Наші предки стріляли з лука,
Вміли точно влучати в ціль.
Тож і образ іде звідсіль!
Влучне слово в оздобі звука.
Процвітай, українська мово,
Заохочуй красою нас:
Що багатший твій слів запас, —
Легше вибрати влучне слово

Учитель. Вірш Сидора Воробкевича «Рідна мова» виконує Настя Попюк, учениця 7 класу.

Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
А лиш камінь має.

Як ту мову нам забути,
Котрою учила
Нас всіх ненька говорити,
Ненька наша мила.

У тій мові нам співали,
Нам казки казали,
У тій мові нам минувшість
Нашу відкривали.

От тому плекайте, діти,
Рідну свою мову,
Вчіться складно говорити
Своім рідним словом.

Учитель. Послухайте вірш «Із слова починається людина» Ніни Рій у виконанні Світлани Давідної, учениці 7 класу.

Із слова починається людина,
Із мови починається мій рід...
Моя ласкава, мамина, єдина –

Щебече соловейком на весь світ.

Учитель. Вірш Василя Симоненка «Моя мова» виконує Олеся Ключко, учениця 7 класу.

Все в тобі з'єдналося, злилося —
Як і поміститися в одній! —
Шепіт зачарований колосся,
Поклик із катами на двобій.

Ти даєш поету дужі крила,
Що підносять правду в вишину,
Вченому ти лагідно відкрила
Мудрості людської глибину.

І тобі рости й не в'януть зроду,
Квітувати в поемах і віршах,
Бо в тобі — великого народу
Ніжна і замріяна душа.

Учитель. Послухайте вірш «Лиш по-українськи» Анатолія Незнаного у виконанні Людмили Мовчан, учениці 9 класу.

Українські діти
Всім говорять сміло:
Свій народ любити —
То велике діло.

Лиш по-українськи
Любо говорити,
І по-українськи
Господа молити.

Треба й чужі мови
Старанно вивчати,
Та з усіх найбільше
Рідну шанувати.

Учитель. Дякуємо усім присутнім. Любіть і бережіть нашу рідну українську мову! Нехай наша мова вічно живе та квітне!

Виховний захід підготувала й провела Харчук Любов Іванівна, учитель української мови і літератури філії Чернігівська ЗОШ І – ІІ ступенів ОНВЗ Чернігівська ЗОШ І – ІІІ ступенів Чернігівської ОТГ Запорізької області 21.02.2020